

Rettelser til Merverdiavgiftshåndboken 6. utg. 2010

Dato: 27. mai 2010

Nedenfor følger enkelte rettelser til Merverdiavgiftshåndboken 6. utg. 2010.

1. Generelt

Enkelte steder er det skrevet öfylkesskattekontoretö hvor det siktes til öskattekontoretö.

2. Kap. 1-3.10 § 1-3 første ledd bokstav i ó Fjernleverbare tjenester

Side 51.

Under omtalen av temaet utleie av arbeidskraft er det vist til en sak fra Gulating lagmannsrett av 30. oktober 2006 (Norsk Helikopter AS), og samtidig opplyst at denne delen av dommen i februar 2007 ble henvist til behandling i Høyesterett. Høyesterett avsa dom i saken den 10. oktober 2007, hvorpå lagmannsrettens dom ble stadfestet så langt den var påanket og anken henvist til Høyesterett. Om den forvaltningspraksis som forelå, uttalte førstvoterende at denne ikke var så langvarig at den kunne tillegges selvstendig rettskildeverdi. Skattedirektoratets uttalelse i F 20. september 2001 innebar imidlertid at om noen skulle ha misforstått definisjonen av fjernleverbar tjeneste i tidligere forskrift nr. 121, hadde de ikke grunnlag for å innrette seg i samsvar med misforståelsen.

3. Kap. 3-6.2 Generelt om unntaket for finansielle tjenester

Side 145.

I tredje avsnitt er det i omtalen av departementets henvisning til annen lovgivning falt ut at lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet er opphevet og erstattet av lov 10. juni 2005 nr. 44.

4. Kap. 3-7.6.1 Unntak for omsetning av kunstverk

Side 197.

I fjerde avsnitt er det kommet med en teknisk kode som det kan ses bort fra (öFeil! Bokmerke er ikke definertö). Det påfølgende ordet öKunsthåndverkö skal være et margstikkord.

5. Kap. 3-26.2 Avgiftsplikten ved oppføring av bygg eller anlegg for egen regning

Side 277.

I siste avsnitt er det vist til bl.a. BFU 100/02. Riktig henvisning skal være BFU 100/03. I tillegg kan det vises til BFU 18/08.

6. Kap. 3-30.4 §3-30 fjerde og femte ledd ó Elektroniske kommunikasjontjenester

Side 293.

I siste avsnitt er det henvist til § 3-30 fjerde ledd (første og annet punktum). Riktig henvisning skal være § 3-30 femte ledd.

7. Kap. 4-2.3.1 § 4-2 første ledd første punktum ó Alle kostnader ved oppfyllelsen
Side 303 flg.

Tidligere lov § 18 annet ledd nr. 5 ble som nevnt i *kap. 4-2.2 Generelt om § 4-2*, opphevet som overflødig, fordi serverings- og betjeningskostnadene (service) ikke lenger skilles ut som et særskilt beløp på serveringssteders salgsbilag. Dette innebærer ingen materiell endring, og disse kostnader skal naturligvis fortsatt medtas i beregningsgrunnlaget for merverdiavgift.

Det er heller ingen endringer når det gjelder drikkepenger (tips). Når dette ytes kontant direkte til den som utfører serveringen, anses beløpet ikke som del av vederlaget, og skal følgelig ikke inngå i beregningsgrunnlaget. Mottas ikke tips kontant, men ved at kredittkort eller lignende belastes et høyere beløp enn det serveringen koster, må det av dokumentasjonen fremgå hvilket beløp som er mottatt for serveringen og hvilket beløp som er mottatt som tips. Kan det ikke skilles, vil det mottatte beløp bli ansett som avgiftspliktig i sin helhet.

8. Kap. 4-9.2 § 4-9 første ledd ó Den alminnelige omsetningsverdi
Side 335.

Ved en feil er noe tekst falt ut fra 5. utgave 2007. Følgende tekst skal inn som nytt tredje avsnitt osv.:

öOppføring av bygg i egenregi Når man skal anslå verdien av uttatte varer og tjenester, er det en rekke momenter som vil være relevante. Etter forvaltnings- og rettspraksis er det naturlige utgangspunkt foreliggende kalkyle for prosjektet og dessuten sammenlignbare prosjekter i fremmed- og egenregi. Dette tema har senest vært oppe i to tingrettsdommer, Trondheim tingretts dom av 15. november 2005 og Oslo tingretts dom av 16. november 2004. Det må foretas en konkret vurdering av omsetningsverdien for hvert prosjekt. Eidsivating lagmannsretts dom av 24. mars 1992 er imidlertid et eksempel på at man ikke fant å kunne legge avgjørende vekt på forhåndskalkylen, slik saksøker anførte.

Ved uttak av egne arbeider på bygg har Klagenemnda for merverdiavgift normalt ikke godtatt et avgiftsgrunnlag som er lavere enn timelønn pluss et påslag på 75 %.

Arbeider for egen regning Skattedirektoratet uttalte i et brev av 19. mars 1975 at dersom bedriften omsetter tilsvarende tjenester, må egne arbeider verdsettes på grunnlag av virksomhetens vanlige kalkulasjonsmetode. Driftstillegget til dekning av indirekte produksjonskostnader skal være det samme som benyttes ved kalkulasjon av salgsordrer.

Oslo byretts dom av 6. februar 1996

Et entreprenørselskap var eier av et utleiebygg. I forbindelse med selskapets egne ombyggingsarbeider på bygget ble det søkt om fullfinansieringslån i Den Norske Stats Husbank. Kostnadsoverslaget som ble oppgitt i denne søknaden var vesentlig høyere enn det som ble innberettet til fylkesskattekontoret, og det ble bl.a. på denne bakgrunn foretatt en etterberegning. Byretten opprettholdt etterberegningen og begrunnet dette bl.a. med at påslagsprosenten for arbeidslønnen var satt for lavt.ö

9. Kap. 8-1.3 § 8-1 Hovedregel
Side 511.

I tredje avsnitt er det en feil sidetallshenvisning til Retstidende for Sira Kvina-dommen. Rett henvisning skal være Rt 1985 s. 93.